

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 254.153 van 29 juni 2022
in de zaak A. 229.245/XIV-38.159**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Luc Denys
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 A. Lacomblélaan 59-61 bus 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Carmenta Decordier en Tine Bricout
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Orchideestraat 61A
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 30 september 2019, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 225.296 van 27 augustus 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 13.521 van 17 oktober 2019.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 september 2021, datum waarop de zaak werd uitgesteld tot de zitting van 15 december 2021.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Denys, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaten Tine Bricout en Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster dient op 11 september 2015 een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name in functie van haar broer die de Nederlandse nationaliteit heeft.

Op 11 maart 2016 neemt de verwerende partij in hoofde van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen die beslissing stelt verzoekster op 13 april 2016 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 27 augustus 2019 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep – belang.

Standpunt van de partijen

4. Met een brief van haar raadsman van 29 juli 2021 deelt verzoekster aan de Raad van State mee dat zij op 22 maart 2021 in België is gehuwd met een persoon van Nederlandse nationaliteit en dat zij een aanvraag om toelating tot verblijf van meer dan drie maanden heeft ingediend. De verwerende partij bevestigt dit in een brief van haar raadslieden van 1 september 2021 aan de Raad van State.

De verwerende partij deelt met een brief van haar raadslieden van 20 oktober 2021 mee dat verzoekster op 5 oktober 2021 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 23 september 2026, dit in functie van haar Nederlandse echtgenoot. Volgens de verwerende partij beschikt verzoekster daarom niet langer over een actueel belang bij het huidige cassatieberoep. Zij bevestigt dit standpunt ter terechtzitting van 15 december 2021.

5. In een brief van haar raadsman van 2 november 2021 en ter terechtzitting van 15 december 2021 bevestigt verzoekster dat zij werd toegelaten tot verblijf van meer dan drie maanden en dat zij een F-kaart heeft ontvangen,

geldig van 23 september 2021 tot 23 september 2026. Zij wijst erop dat zij de aanvraag die tot het bestreden arrest heeft geleid heeft ingediend op 14 september 2015, dat een positieve beslissing declaratieve werking heeft en dat zij op die datum een verblijf van meer dan drie maanden had moeten krijgen. Verzoekster laat gelden dat zij op grond van artikel 42*quinqies*, § 1, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) na vijf jaar verblijf van meer dan drie maanden een duurzaam verblijf had kunnen krijgen, op voorwaarde dat zij gedurende deze periode bij haar broer was gevestigd. De verwerende partij betwist niet dat verzoeksters toestand op 14 september 2020 nog steeds ongewijzigd was. Indien het cassatieberoep verworpen wordt, kan verzoekster slechts een duurzaam verblijf krijgen vijf jaar na de indiening van haar aanvraag op 24 maart 2021, op grond van haar huwelijk met een Nederlander. Verzoekster meent dan ook dat zij haar belang behoudt bij het huidige cassatieberoep, vermits de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na een gebeurlijke vernietiging van het bestreden arrest op grond van het tweede middel niet anders kan dan de beslissing van de verwerende partij te vernietigen en de verwerende partij op haar beurt niet anders zal kunnen dan het door verzoekster gevraagde verblijf van drie maanden toe te staan, waardoor verzoekster meteen voldoet aan de voorwaarden voor duurzaam verblijf.

Beoordeling

6. De voorwaarde van het belang bij een administratief cassatieberoep bestaat hierin dat een verzoeker, na een gebeurlijke vernietiging van de door hem bestreden jurisdictionele beslissing, enig voordeel moet kunnen putten uit een gebeurlijk nieuw onderzoek van de zaak door het administratief rechtscollege.

Het belang bij een cassatieberoep voor de Raad van State moet niet enkel bestaan bij het instellen van dat beroep maar ook gedurende de gehele

procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen.

7. Vermits verzoekster te dezen het beoogde verblijfsrecht (en een F-kaart) heeft verkregen, geeft zij geen blijk van een actueel belang bij de cassatie van het bestreden arrest, waarmee haar beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van de verwerende partij van 11 maart 2016 werd verworpen. Na een eventuele cassatie zou verzoekster immers geen voordeel kunnen putten uit een nieuw onderzoek van de wettigheid van de weigering van haar eerste aanvraag, vermits zij inmiddels op grond van een tweede aanvraag werd toegelaten tot het oorspronkelijk gevraagde verblijf van meer drie maanden. Het gaat hierbij om hetzelfde verblijfsstatuut, ongeacht het feit dat verzoekster de tweede aanvraag heeft ingediend als echtgenote en de eerste aanvraag als broer van een burger van de Unie.

Het feit dat verzoeksters verblijfsrecht ingevolge de tweede aanvraag (als echtgenote van een burger van de Unie) werd erkend vanaf een latere datum dan ingevolge de eerste aanvraag (als zus van een burger van de Unie) het geval zou zijn geweest en dat verzoekster reeds aanspraak zou kunnen maken op duurzaam verblijf indien het verblijfsrecht reeds zou zijn erkend op grond haar eerste aanvraag, doet geen afbreuk aan het voorgaande. Verzoekster heeft er zelf voor gekozen een andere aanvraag in te dienen en niet de uitkomst van de door haar ingestelde rechtsmiddelen met betrekking tot de weigering van de eerste aanvraag af te wachten. Na een gebeurlijke cassatie van het bestreden arrest en na een gebeurlijke vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 11 maart 2016, zal de verwerende partij enkel kunnen vaststellen dat verzoeksters verblijfsrecht ondertussen is erkend, nl. als echtgenote van een burger van de Unie, dat verzoekster over een F-kaart beschikt en dat verzoekster geen tweede F-kaart kan worden gegeven. Er kan immers geen verblijfsrecht worden erkend en geen verblijfskaart worden gegeven, enkel voor het verleden, aan degene die niet meer in de voorwaarden is om zijn of haar verblijfsrecht thans nog erkend te zien op die grond uit het verleden, te dezen als zus van een burger van de Unie.

8. Het cassatieberoep is niet-ontvankelijk.

VI. Kosten van het geding

9. Vermits verzoekster in het bezit werd gesteld van een F-kaart op grond van een andere aanvraag dan degene die tot het bestreden arrest heeft geleid, dienen de kosten te haren laste te worden gelegd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
met bijstand van	
Johan Pas,	griffier.
De griffier	De voorzitter

Johan Pas

Carlo Adams